

Πάνιον - Αριθμός Επτά

Δανιήλ 11 Αποκαλυμμένο: Προφητικές Γραμμές από το 1989 έως τον Κυριακάτικο Νόμο

Jeff Pippenger
2025-03-15

Εργαζόμαστε για να συνενώσουμε όλες τις γραμμές του Δανιήλ ένδεκα σε συνάρτηση με την κρυμμένη ιστορία του εδαφίου σαράντα, η οποία αντιπροσωπεύει το 1989 έως τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες. Η κλήση μας ως σπουδαστών της προφητείας είναι να ορθοτομούμε τον λόγο της αληθείας.

Σπούδασον να παραστήσεις σεαυτόν δόκιμον εις τον Θεόν, εργάτην ανεπαίσχυντον, ορθοτομούντα τον λόγον της αληθείας. 2 Τιμόθεον 2:15.

Το ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ μπορεί να διαιρεθεί σε δέκα προφητικές γραμμές. Τα εδάφια ένα έως τέσσερα αντιπροσωπεύουν μία προφητική γραμμή. Τα εδάφια πέντε έως εννέα αντιπροσωπεύουν μία δεύτερη γραμμή. Το εδάφιο δέκα αντιπροσωπεύει μία τρίτη γραμμή. Τα εδάφια ένδεκα και δώδεκα αντιπροσωπεύουν την τέταρτη γραμμή. Η πέμπτη γραμμή είναι τα εδάφια δεκατρία έως δεκαπέντε. Η έκτη γραμμή είναι τα εδάφια δεκαέξι έως είκοσι δύο. Η έβδομη γραμμή είναι τα εδάφια είκοσι τρία και είκοσι τέσσερα. Τα εδάφια είκοσι τέσσερα έως τριάντα ένα αποτελούν την όγδοη γραμμή. Τα εδάφια τριάντα ένα έως σαράντα αποτελούν την ένατη γραμμή, και η δέκατη και τελευταία γραμμή είναι τα εδάφια σαράντα έως σαράντα πέντε. Αυτές οι δέκα γραμμές πρέπει να συναρμολογηθούν, γραμμή επί γραμμή.

Τίνα θέλει διδάξει γνώσιν; και τίνα θέλει κάμει να εννοήσει διδασκαλίαν; εκείνους που απογαλακτίστησαν από το γάλα και απεσπάστησαν από τους μαστούς.

Διότι πρέπει να είναι εντολή επί εντολής, εντολή επί εντολής· γραμμή επί γραμμής, γραμμή επί γραμμής· εδώ ολίγον και εκεί ολίγον:

Διότι με τραυλίζοντα χείλη και με άλλη γλώσσα θα λαλήσει προς τούτον τον λαόν. Προς τους οποίους είπε, Αύτη είναι η ανάπαυσις, με την οποίαν δύνασθε να αναπαύσετε τον κεκοπιασμένον· και αύτη είναι η αναψυχή· πλην όμως δεν ηθέλησαν να ακούσουν.

Αλλ' ο λόγος του Κυρίου ήτο προς αυτούς εντολή επί εντολής, εντολή επί εντολής· γραμμή επί γραμμής, γραμμή επί γραμμής· εδώ ολίγον, και εκεί ολίγον· διά να υπάγωσι, και να πέσωσι προς τα οπίσω, και να συντριφθώσι, και να παγιδευθώσι, και να συλληφθώσι. Ησαΐας 28:9-13.

Καθεμία από τις δέκα προφητικές γραμμές είναι, βεβαίως, αλληλένδετη με τις άλλες, αλλά μέσα σε κάθε γραμμή μπορεί να διακριθεί ένα συγκεκριμένο θέμα. Αν και κάθε γραμμή έχει ένα πρωτεύον θέμα, οι γραμμές φέρουν περισσότερες από μία μόνο μαρτυρίες. Προτίθεται να προσδιορίσω καθένα από τα θέματα στις δέκα γραμμές.

Πρώτη Γραμμή

Καὶ ἐγώ, κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος Δαρείου τοῦ Μήδου, ἐστάθην διὰ νὰ τὸν στηρίξω καὶ νὰ τὸν ἐνισχύσω. Καὶ τώρα θέλω σοὶ δεῖξει τὴν ἀλήθειαν. Ἴδου, ἔτι τρεῖς βασιλεῖς θέλουσιν ἀναστηθῆ ἔν Περσίᾳ· καὶ ὁ τέταρτος θέλει γίνῃ πολὺ πλουσιώτερος πάντων αὐτῶν· καὶ διὰ τῆς δυνάμεώς του, διὰ τοῦ πλούτου αὐτοῦ, θέλει διεγείρει πάντας ἐναντίον τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος. Καὶ βασιλεὺς δυνατὸς θέλει ἀναστηθῆ, ὅστις θέλει κυριεύσει μετὰ μεγάλης ἐξουσίας, καὶ θέλει πράξει κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ. Καὶ ὅταν ἀναστηθῆ, ἡ βασιλεία αὐτοῦ θέλει συντριφθῆ, καὶ θέλει διαιρεθῆ πρὸς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ· καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους αὐτοῦ, οὐδὲ κατὰ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ, μεθ' ἧς ἐκυβέρνησεν· διότι ἡ βασιλεία αὐτοῦ θέλει ἐκριζωθῆ, καὶ δοθῆ εἰς ἄλλους ἐκτὸς ἐκείνων. Δανιήλ 11:1–4.

Το πρῶτο ἔτος του Δαρείου σηματοδοτεῖ το τέλος εβδομήντα ετών, προσδιορίζοντας ἔτσι ἕναν προφητικό καιρό του τέλους. Ἔως το εδάφιο τρία ο Αλέξανδρος ο Μέγας εγκαθιδρύει τὴν παγκόσμια βασιλεία του, καὶ ἔως το εδάφιο τέσσερα ἡ βασιλεία του ἐπρόκειτο νὰ ἐκριζωθεῖ καὶ νὰ διαιρεθεῖ πρὸς τοὺς τέσσερις ἀνέμους. Ἡ χρήση του Δαρείου ὡς του καιροῦ του τέλους το 1989 μάς ἐπιτρέπει νὰ μετρήσουμε τοὺς βασιλεῖς που παριστάνονται στο εδάφιο δύο. Ὄταν ο Γαβριήλ δηλώνει στο εδάφιο ἕνα: «Ἐπίσης κατὰ τὸ πρῶτο ἔτος του Δαρείου», συνεχίζει ὅτι πληροφορήσε τον Δανιήλ στην ἀρχὴ του ὁράματος, το ὁποῖο ἀρχισε στο κεφάλαιο δέκα.

Κατὰ τὸ τρίτον ἔτος Κύρου βασιλέως τῆς Περσίας ἀπεκαλύφθη πρᾶγμα εἰς τὸν Δανιήλ, τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα ἐκλήθη Βαλτασάσαρ· καὶ τὸ πρᾶγμα ἦτο ἀληθινόν, ἀλλὰ ὁ ὠρισμένος καιρὸς ἦτο μακρὸς· καὶ ἐνόησε τὸ πρᾶγμα, καὶ εἶχεν σύνεσιν τῆς ὁράσεως. Δανιήλ 10:1.

Το ὁρόσημο που παριστάνει ἕναν «καιρὸ του τέλους» περιέχει δύο σύμβολα. Ὁ «καιρὸς του τέλους» γιὰ τὴν προφητικὴ γραμμὴ του Μωυσή ἦταν ἡ γέννηση του Ααρών, τὴν ὁποία ἀκολούθησε τρία ἔτη ἀργότερα ἡ γέννηση του Μωυσή. Ὁ Ααρών καὶ ὁ Μωυσῆς εἶναι τὸ διττὸ σύμβολο του «καιροῦ του τέλους» στην ἱστορία τοὺς καὶ προτυπώνουν τὴ γέννηση του Ἰωάννη του Βαπτιστή καὶ, ἕξι μῆνες ἔπειτα, του Ἰησοῦ. Ὁ «καιρὸς του τέλους» το 1798 σημείωσε τὴ σύλληψη του πάπα τῆς Ρώμης, ὁ ὁποῖος κατόπιν πέθανε σε αἰχμαλωσία το 1799. Ἀπὸ «τὸ πρῶτο ἔτος του Δαρείου τοῦ Μήδου» ἔως «τὸ τρίτο ἔτος του Κύρου βασιλέως τῆς Περσίας» ὁ Δαρείος καὶ ὁ Κύρος παριστοῦν τὸν «καιρὸ του τέλους» το 1989, διότι ὅλοι οἱ προφῆτες ὁμιλοῦν περισσότερο γιὰ τὶς ἐσχάτες ἡμέρες παρά γιὰ τὶς ἡμέρες κατὰ τὶς ὁποῖες ἔζησαν.

Ταῦτα δὲ πάντα συνέβαινον εἰς αὐτοὺς παραδειγματικῶς, καὶ ἐγράφησαν πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησαν. Α΄ Κορινθίους 10:11.

Ὁ Δαρείος καὶ ὁ Κύρος ἀντιπροσωπεύουν τὸν Ρόναλντ Ρήγκαν καὶ τὸν Τζορτζ Μπους τὸν πρεσβύτερο το 1989. Ἀμφότεροι ἦσαν πρόεδροι κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο. Το πρῶτο εδάφιο του ἐνδεκάτου κεφαλαίου τοποθετεῖ τὸ ὄραμα στο τρίτο ἔτος του Κύρου, το ὁποῖο θὰ ἀντιπροσώπευε τὸν Τζορτζ Μπους τὸν πρεσβύτερο, ὁ ὁποῖος ἀκολούθησε τὸν Ρήγκαν, καθὼς ὁ Κύρος ἀκολούθησε τὸν Δαρείο. Το δεύτερο εδάφιο δηλώνει ὅτι τρεῖς βασιλεῖς θὰ ἐγερθοῦν ἀκόμη καὶ ὁ τέταρτος εἶναι πολὺ πλουσιώτερος ἀπὸ ὅλους αὐτοὺς. Ὁ τελικὸς «καιρὸς του τέλους» στο ἐνδέκατο κεφάλαιο ἀρχίζει το 1989 καὶ προσδιορίζει ὅτι, μετὰ τὸν Τζορτζ Μπους τὸν πρεσβύτερο, τρεῖς βασιλεῖς θὰ ἐγερθοῦν ἀκόμη, προσδιορίζοντας ἔτσι τοὺς τρεῖς προέδρους που ἀκολούθησαν τὸν Μπους τὸν πρεσβύτερο. Οἱ τρεῖς ἐκεῖνοι βασιλεῖς ἦσαν ὁ Μπιλ Κλίντον, ὁ Τζορτζ Μπους ὁ νεότερος, ὁ Μπαράκ Ομπάμα, καὶ ἔπειτα ὁ πλουσιώτερος πρόεδρος, ὁ Ντόναλντ Τραμπ, ὁ ὁποῖος

«διά της ισχύος αυτού» και «διά των πλούτων αυτού θέλει εξεγείρει πάντας εναντίον του βασιλείου της Ελλάδος».

Κατόπιν, το εδάφιο τρία εισάγει τον Μέγα Αλέξανδρο και, συνεπώς, τον προτυπώνει ως τον τελευταίο ηγέτη των Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος ενώνεται με τον παπισμό στις έσχατες ημέρες, αλλά ο οποίος, όπως και ο παπισμός, έρχεται στο τέλος του. Τα Ηνωμένα Έθνη είναι η έβδομη βασιλεία, η οποία παριστάνεται ως δέκα βασιλείς στην Αποκάλυψη δεκαεπτά, και η συνομοσπονδία των δέκα βασιλέων συμφωνεί να δώσει την έβδομη βασιλεία της στο παπικό θηρίο για μία συμβολική ώρα.

Και τὰ δέκα κέρατα, τὰ ὅποια εἶδες, εἶναι δέκα βασιλεῖς, οἵτινες δὲν ἔλαβαν ἀκόμη βασιλεία· ἀλλὰ λαμβάνουν ἐξουσία ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν μετὰ τοῦ θηρίου. Οὗτοι ἔχουν μίαν γνώμην καὶ θὰ δώσουν τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν εἰς τὸ θηρίον. Οὗτοι θὰ πολεμήσουν μετὰ τοῦ Ἄρνιου, καὶ τὸ Ἄρνιον θὰ νικήσῃ αὐτούς· διότι εἶναι Κύριος κυρίων καὶ Βασιλεὺς βασιλέων· καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ εἶναι κλητοί, καὶ ἐκλεκτοί, καὶ πιστοί. Ἀποκάλυψις 17:12–14.

Αυτοί οι δέκα βασιλείς παριστάνονται από τα εδάφια τρία και τέσσερα, καθώς και από την ιστορία της ανόδου και της πτώσεως του Μεγάλου Αλεξάνδρου, ο οποίος εκπλήρωσε τα εδάφια κατά τον τέταρτο αιώνα. Η Ελλάδα είναι η τρίτη βασιλεία της βιβλικής προφητείας και αποτελεί σύμβολο του δράκοντος, του ενός τρίτου της τριπλής ενώσεως του δράκοντος, του θηρίου και του ψευδοπροφήτου. Κατά τον σταυρό, το μήνυμα «Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων» καταγράφηκε στα εβραϊκά, στα λατινικά και στα ελληνικά, αντιπροσωπεύοντας τους Ἰουδαίους, τους Ρωμαίους και το υπόλοιπο πλήθος από τα άλλα έθνη που θα βρίσκονταν στην Ιερουσαλήμ κατά το Πάσχα. Οι Έλληνες αντιπροσωπεύουν τον δράκοντα, οι Ρωμαίοι αντιπροσωπεύουν το θηρίο, και οι Ἰουδαίοι ήταν ο ψευδοπροφήτης.

Τα πρώτα τέσσερα εδάφια του ενδέκατου κεφαλαίου προσδιορίζουν το τέλος της επίγειας εξουσίας τοῦ δράκοντος, η οποία πορνεύει με την παπική εξουσία, καθώς κλείνει η περίοδος της ανθρώπινης δοκιμασίας. Τα εδάφια τρία και τέσσερα προσδιορίζουν την τελική άνοδο και πώση της τελευταίας εκδήλωσης μιας επίγειας εξουσίας τοῦ δράκοντος. Τα εδάφια αυτά επικαλύπτουν τα τελευταία έξι εδάφια, τα οποία προσδιορίζουν το τέλος του θηρίου που πορνεύει με τους βασιλείς της γης. Η αρχή και το τέλος του ενδέκατου κεφαλαίου προσδιορίζουν την ιστορία όπου οι εχθροί του Θεού φθάνουν στο τέλος τους χωρίς να υπάρχει κανείς να τους βοηθήσει. Τα πρώτα τέσσερα εδάφια, σε αντιστοιχία με τα τελευταία έξι εδάφια, φέρουν έτσι τον συμβολισμό των Δέκα Εντολών, με μία πλάκα των πρώτων τεσσάρων εντολών και μία πλάκα των τελευταίων έξι εντολών, ενώ συγχρόνως συμβολίζουν και μία δοκιμασία με τον αριθμό δέκα.

Οι πρώτοι τέσσερις στίχοι αντιπροσωπεύουν μία αρχή που απεικονίζει το τέλος, ενώ ταυτοχρόνως θεμελιώνουν το μήνυμα ως αρχόμενο κατά τον «καιρό του τέλους» το 1989. Οι στίχοι αντιπροσωπεύουν την περίοδο από το 1989 έως το κλείσιμο της ανθρώπινης δοκιμασίας, συνοψίζοντας έτσι το μήνυμα των τελευταίων έξι στίχων, οι οποίοι αποτελούν την αύξηση της γνώσεως που αποσφραγίσθηκε το 1989 και προσδιορίζουν τα γεγονότα που συνδέονται με το κλείσιμο της δοκιμασίας.

Οι στίχοι παρέχουν το προφητικό θεμέλιο για να αναγνωριστεί ότι, αρχίζοντας το 1989, θα υπήρχαν συνολικά οκτώ πρόεδροι, με τον όγδοο να είναι εκ των επτά προηγούμενων προέδρων, συνδέοντας έτσι το χωρίο με το αίνιγμα ότι ο όγδοος είναι εκ των επτά, το οποίο αποτελεί προφητικό γνώρισμα που είναι παρούσα αλήθεια στις έσχατες ημέρες.

Το θέμα που μπορεί να κατανοηθεί από τα εδάφια είναι η τελική καταστροφή της εξουσίας του δράκοντος, η οποία πορνεύει με την πόρνη της Τύρου. Η πόρνη πορνεύει με όλους τους βασιλείς της γης, αλλά όπως η αρχαία Γαλλία έγινε ο πρωτότοκος της Καθολικής εκκλησίας όταν ο Κλόβις αφιέρωσε τον θρόνο του στον παπισμό το 496, έτσι και το θηρίο της γης των Ηνωμένων Πολιτειών θα είναι επίσης το πρώτο από τους βασιλείς που θα πορνεύσει με την πόρνη κατά τον νόμο της Κυριακής. Όπως στα τελευταία έξι εδάφια τα πρώτα τέσσερα εδάφια προσδιορίζουν και τονίζουν και τις τρεις εξουσίες που οδηγούν τον κόσμο στον Αρμαγεδδώνα, όμως το θέμα στα πρώτα τέσσερα εδάφια είναι η εξουσία του δράκοντος, η οποία αντιπροσωπεύεται από την Ελλάδα και τον Μέγα Αλέξανδρο.

Ο Ρήγκαν άρχισε τη διαδικασία των οκτώ προέδρων, η οποία οδήγησε τώρα στον τελευταίο από τους οκτώ προέδρους. Ο όγδοος πρόεδρος θα ανεγείρει την εικόνα του θηρίου και θα επιβάλει νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες, ενώ ταυτοχρόνως θα μεσολαβήσει σε μια διευθέτηση που θα τον καταστήσει επικεφαλής των Ηνωμένων Εθνών, τα οποία ακριβώς τότε θα εισέλθουν σε μια παγκόσμια σχέση εκκλησίας και κράτους, υπό το πρόσχημα της επίλυσης του ολοένα αυξανόμενου πολέμου του ριζοσπαστικού Ισλάμ.

Η μετάβαση των Ηνωμένων Πολιτειών, οι οποίες είναι το θηρίο της γης του δέκατου τρίτου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως, από το να είναι η έκτη βασιλεία της βιβλικής προφητείας στο να γίνουν η κεφαλή της εβδόμης βασιλείας της βιβλικής προφητείας, ενώ συγχρόνως ολοκληρώνουν την παράνομη σχέση με την όγδοη βασιλεία της βιβλικής προφητείας, απεικονίζεται από το πρώτο εδάφιο, το οποίο προσδιορίζει το 1989, μέσω των προέδρων που οδηγούν στον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες, και αμέσως έπειτα προσδιορίζει τον ισχυρό βασιλέα που εγείρεται. Αυτός ο ισχυρός βασιλέας είναι ο Τραμπ, ο οποίος αναλαμβάνει τον έλεγχο των Ηνωμένων Εθνών, τα οποία βρίσκεται ήδη στη διαδικασία να διαλύσει εν όψει των απαιτήσεών του.

Δεύτερη Γραμμή

Τα εδάφια πέντε έως εννέα αποτελούν την πρώτη μνεία και τη σημείο προς σημείο απεικόνιση της μάχης μεταξύ των βασιλέων του βορρά και του νότου, την οποία ολόκληρο το κεφάλαιο χρησιμοποιεί ως το πρωτεύον προφητικό υπόβαθρο. Το εδάφιο πέντε εκθέτει το θέμα του χωρίου.

Και ὁ βασιλεὺς τοῦ νότου θέλει ἰσχυροποιηθῆ, καὶ εἷς ἐκ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ· καὶ θέλει ἰσχυροποιηθῆ ὑπὲρ αὐτόν, καὶ θέλει ἐξουσιάζει· ἡ ἐξουσία αὐτοῦ θέλει εἶναι μεγάλη ἐξουσία.
Δανιήλ 11:5.

Ο Πτολεμαῖος Α΄ Σωτήρ και ο Σέλευκος Α΄ Νικάτωρ παριστάνονται στο εδάφιο. Αμφότεροι ήσαν το ένα τέταρτο των «Διαδόχων» (δηλαδή διαδόχων) του βασιλείου του Αλεξάνδρου. Ο Σέλευκος είναι ο πρώτος «βασιλεύς του βορρά» στο ενδέκατο κεφάλαιο, και σε συμφωνία με την παγανιστική Ρώμη, την παπική Ρώμη και τη σύγχρονη Ρώμη—ο Σέλευκος καθιερώθηκε ως ο

προφητικός βασιλεύς του βορρά μόνον έπειτα από τρεις κύριες νίκες ή καιρία γεγονότα: την ανάκτηση της Βαβυλώνας το 312 π.Χ., τη Μάχη της Ιψού το 301 π.Χ., και τη Μάχη του Κουροπεδίου το 281 π.Χ. Οι κινήσεις αυτές κατέβαλαν τους κύριους αντιπάλους του, επέκτειναν την αυτοκρατορία του και εδραίωσαν την κυριαρχία του στην περιοχή.

Η δεύτερη γραμμή αρχίζει με την ταυτοποίηση των βασιλέων του βορρά και του νότου, σε διάκριση από οποιουσδήποτε άλλους διαδόχους (Διαδόχους) του διηρημένου βασιλείου του Αλεξάνδρου. Αρχίζει με τον προσδιορισμό ότι ο βασιλεύς του βορρά ενδυναμώνεται μόνον έπειτα από τρεις κατακτήσεις. Έπειτα, στην ιστορία του αγώνα για κυριαρχία που εκτυλίχθηκε μετά τον θάνατο του Αλεξάνδρου, στα εδάφια έξι έως εννέα, προσδιορίζεται μια περίοδος η οποία καταλήγει στην ανατροπή του βασιλέως του βορρά από τον βασιλέα του νότου. Αυτή είναι η πρώτη από τις τρεις φορές στο ενδέκατο κεφάλαιο κατά τις οποίες ο βασιλεύς του νότου υπερισχύει επί του βασιλέως του βορρά. Αυτές παρέχουν τρεις εσωτερικές μαρτυρίες εντός του κεφαλαίου, οι οποίες καθιστούν σαφώς εδραιωμένα τα ορόσημα της ιστορίας που οδηγεί σε έναν βασιλέα του νότου να νικήσει έναν βασιλέα του βορρά.

Και ο βασιλεύς του νότου θέλει ισχυροῦσθαι, και εἷς ἐκ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ· και θέλει ισχυροῦσθαι ὑπὲρ αὐτόν, και θέλει ἐξουσιάζει· ἡ ἐξουσία αὐτοῦ θέλει εἶναι μεγάλη ἐξουσία. Και μετὰ τὸ τέλος ἐτῶν θέλουσι συνάψει συμμαχίαν· διότι ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τοῦ νότου θέλει ἔλθει πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ βορρά διὰ νὰ κάμη συμφωνίαν· ἀλλ' αὕτη δὲν θέλει διατηρήσει τὴν δύναμιν τοῦ βραχίονος· οὔτε αὐτὸς θέλει σταθῆ, οὔτε ὁ βραχίων αὐτοῦ· ἀλλὰ θέλει παραδοθῆ αὕτη, και οἱ φέροντες αὐτήν, και ὁ γεννήσας αὐτήν, και ὁ ἐνισχύσας αὐτήν ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις. Ἀλλ' ἐκ βλαστοῦ τῶν ριζῶν αὐτῆς θέλει ἀναστηθῆ εἷς εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ, ὅστις θέλει ἔλθει μετὰ στρατεύματος, και θέλει εἰσέλθει εἰς τὸ ὄχυρωμα τοῦ βασιλέως τοῦ βορρά, και θέλει ἐνεργῆσει κατ' αὐτῶν, και θέλει ὑπερισχύσει· και θέλει μεταφέρει αἰχμαλώτους εἰς τὴν Αἴγυπτον και τοὺς θεοὺς αὐτῶν, μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτῶν, και μετὰ τῶν πολυτίμων σκευῶν αὐτῶν, ἀργυρῶν και χρυσῶν· και αὐτὸς θέλει διαμείνει πλείω ἔτη παρὰ τὸν βασιλέα τοῦ βορρά. Οὕτως ὁ βασιλεύς τοῦ νότου θέλει ἔλθει εἰς τὸ βασίλειον αὐτοῦ, και θέλει ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. Δανιήλ 11:5–9.

Η ιστορική εκπλήρωση των εδαφίων παρέχει το υπόδειγμα για την προφητική εκπλήρωση των χιλίων διακοσίων εξήντα ετών της παπικής κυριαρχίας που προσδιορίζεται στα εδάφια τριάντα ένα έως σαράντα, καθώς και το προφητικό υπόδειγμα για την εκπλήρωση του εδαφίου ένδεκα, το οποίο εκπληρώθηκε πρώτα το 217 π.Χ. στη Μάχη της Ραφίας. Αυτοί οι τρεις μάρτυρες προσδιορίζουν τα χαρακτηριστικά του Ουκρανικού Πολέμου, όπου ο Πούτιν, ο τελικός βασιλιάς του νότου, θα υπερισχύσει επί του στρατού-αντιπροσώπου του παπικού βασιλέως του βορρά.

Το θέμα της δεύτερης γραμμής της προφητικής ιστορίας είναι το πώς το θανατηφόρο τραύμα επιφέρεται στον παπισμό το 1798, όπως παριστάνεται από τα εδάφια πέντε έως εννέα και από τη μάχη της Ραφίας στο εδάφιο ένδεκα. Ο βασιλιάς του νότου, που είναι η Αίγυπτος, είναι η δύναμη του δράκοντος.

Υἱὲ ἀνθρώπου, στρέψον τὸ πρόσωπόν σου ἐναντίον τοῦ Φαραώ, βασιλέως τῆς Αἰγύπτου, και προφήτευσον ἐναντίον αὐτοῦ και ἐναντίον πάσης τῆς Αἰγύπτου· λάλησον και εἰπέ, Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἴδου, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον σου, Φαραώ βασιλεῦ τῆς Αἰγύπτου, ὁ μέγας

δράκων ὁ κείμενος ἐν μέσῳ τῶν ποταμῶν αὐτοῦ, ὃς εἶπεν, Ὁ ποταμός μου εἶναι ἰδικός μου, καὶ ἐγὼ ἕκαμα αὐτὸν δι' ἑμαυτόν. Ἰεζεκιήλ 29:2, 3.

Οἱ τρεῖς ἀπεικονίσεις τῆς επικράτησης τοῦ βασιλέως τοῦ νότου ἐπὶ τοῦ βασιλέως τοῦ βορρᾶ στο ἐνδέκατο κεφάλαιο συνδυάζονται ὥστε νὰ προσδιορίσουν τὴν τελικὴ πτώση τοῦ βασιλέως τοῦ βορρᾶ στο ἐδάφιο σαράντα πέντε.

Καὶ θέλει φυτεύσει τὰς σκηνὰς τοῦ παλατιοῦ αὐτοῦ ἀναμέσον τῶν θαλασσῶν, ἐν τῷ ἐνδόξῳ ἁγίῳ ὄρει· ἀλλὰ θέλει ἔλθει εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς θέλει βοηθήσει αὐτόν. Δανιήλ 11:45.

Υπάρχουν τρεῖς γραμμὲς στο ἐνδέκατο κεφάλαιο ποὺ ἀπεικονίζουν ἕναν βασιλέα τοῦ νότου νὰ νικᾷ ἕναν βασιλέα τοῦ βορρᾶ, ἀλλὰ ὅταν ὁ βασιλέας τοῦ βορρᾶ φθάνει στο τέλος τοῦ χωρὶς νὰ ὑπάρχει βοηθός γι' αὐτόν, τὸ γεγονός αὐτό δὲν εἶναι τόσο εμφανές. Ὅμως τὸ βιβλίον τῆς Ἀποκάλυψης προσδιορίζει ὅτι εἶναι ἡ δύναμη τοῦ δράκοντος ἐκεῖνη ποὺ τὴν καταβάλλει, τρώγοντας τὶς σάρκες τῆς καὶ καίγοντάς τὴν με φωτιά. Μόλις ἡ δύναμη τοῦ δράκοντος ἀναγνωριστεῖ ἀπὸ τὸ βιβλίον τῆς Ἀποκάλυψης, μπορούμε νὰ διακρίνουμε τοὺς βασιλεῖς, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐπίσης ὁ δράκων καὶ ἐπίσης ὁ βασιλέας τοῦ νότου, οἱ ὁποῖοι πρόκειται νὰ καταβάλουν τὸν βασιλέα τοῦ βορρᾶ στο ἐδάφιο σαράντα πέντε. Τρεῖς ἄμεσοι μάρτυρες στο κεφάλαιο, οἱ ὁποῖοι ὅλοι μαρτυροῦν τὴν τέλεια ἐκπλήρωσή τους, ὅπως παριστάνεται μέσω τῆς συνδέσεως τῶν βιβλίων τοῦ Δανιήλ καὶ τῆς Ἀποκάλυψης.

Ὁ σύγχρονος παπικός βασιλέας τοῦ βορρᾶ ἔρχεται στο τέλος τοῦ χωρὶς κανέναν νὰ τὸν βοηθήσει στο ἐδάφιο σαράντα πέντε, καὶ τὸ βιβλίον τῆς Ἀποκαλύψεως προσδιορίζει πῶς ἡ παπικὴ ἐξουσία ἔρχεται στο τέλος τῆς ἀπὸ τὸ χέρι τῆς δυνάμεως τοῦ δράκοντος.

Καὶ τὰ δέκα κέρατα, τὰ ὁποῖα εἶδες ἐπάνω στο θηρίο, αὐτὰ θὰ μισήσουν τὴν πόρνη, καὶ θὰ τὴν καταστήσουν ἔρημη καὶ γυμνή, καὶ θὰ φάγουν τὶς σάρκες τῆς, καὶ θὰ τὴν κατακάψουν με πυρ. Διότι ὁ Θεὸς ἔβαλε στις καρδιές τους νὰ ἐκτελέσουν τὸ θέλημά του, καὶ νὰ ἔχουν μία γνώμη, καὶ νὰ δώσουν τὴν βασιλεία τους στο θηρίο, ἕως ὅτου ἐκπληρωθοῦν οἱ λόγοι τοῦ Θεοῦ. Ἀποκάλυψη 17:16, 17.

Οἱ δέκα βασιλεῖς καίνε με φωτιά τὸν παπικὸ βασιλέα τοῦ βορρᾶ καὶ κατατρώγουν τὴν σάρκα τῆς. Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν εἶναι ἡ δύναμη τοῦ δράκοντος.

«Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες καὶ διοικηταὶ ἔθεσαν ἐπάνω εἰς ἑαυτοὺς τὸ στίγμα τοῦ ἀντιχρίστου, καὶ παριστῶνται ὡς ὁ δράκων ὁ ὑπάγων νὰ κάμῃ πόλεμον μετὰ τῶν ἁγίων—μετὰ ἐκείνων οἵτινες τηροῦν τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ ἔχουσι τὴν πίστιν τοῦ Ἰησοῦ. Ἐν τῇ ἐχθρᾷ αὐτῶν κατὰ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, ἀποδεικνύουσιν ἑαυτοὺς ἐνόχους καὶ διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Βαραββᾶ ἀντὶ τοῦ Χριστοῦ.» Testimonies to Ministers, 38.

Οἱ δέκα βασιλεῖς εἶναι ἡ δύναμη τοῦ δράκοντος, ἡ ὁποία παριστάνεται ἐπίσης ἀπὸ τὸ βασίλειο τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν Ἀλέξανδρο. Οἱ βασιλεῖς ἐκεῖνοι εἶναι νότιοι βασιλεῖς, διότι παριστάνονται ἀπὸ τὸν Φαραῶ, βασιλέα τῆς Αἰγύπτου. Θὰ φάγουν τὶς σάρκες τῆς, διότι εἶναι ἐπίσης οἱ προφητικοὶ «κύνες», τοὺς ὁποίους ὁ Ψαλμωδὸς ἀποκαλεῖ «σύναξη πονηρευομένων».

Διότι κύνες με περιεκύκλωσαν· σύναξις πονηρευομένων με περικύκλωσε· διεπέρασαν τας χείρας μου και τους πόδας μου. Δύναμαι να απαριθμήσω πάντα τα οστά μου· αυτοί με θεωρούν και με ατενίζουν. Δηράσθησαν τα ιμάτιά μου μεταξύ των, και επί τον ιματισμόν μου έβαλον κλήρον. Ψαλμοί 22:16–18.

Η παποσύνη είναι ο βασιλεύς τοῦ βορρᾶ στο εδάφιο σαράντα πέντε, και η παποσύνη αντιπροσωπεύεται από την Ιεζάβελ στην εκκλησία των Θυατείρων.

Πλην έχω ολίγα κατά σου, διότι ανέχεσαι τη γυναίκα Ιεζάβελ, η οποία ονομάζει τον εαυτό της προφήτιδα, να διδάσκει και να πλανά τους δούλους μου, ώστε να πορνεύουν και να τρώγουν ειδωλόθυτα. Και της έδωσα καιρό να μετανοήσει από την πορνεία της, και δεν μετανόησε. Ιδού, θα τη ρίψω σε κλίνη, και εκείνους που μοιχεύουν μαζί της σε μεγάλη θλίψη, εκτός εάν μετανοήσουν από τα έργα τους. Αποκάλυψη 2:20–22.

Η κρίση της Ιεζάβελ ολοκληρώνεται όταν καταβροχθίζεται από τα σκυλιά.

Και περι τῆς Ἰεζάβελ ἐλάλησεν ὁ Κύριος, λέγων· Οἱ κύνες θέλουσι καταφάγει τὴν Ἰεζάβελ παρὰ τὸ τεῖχος τῆς Ἰεζραέλ. Α' Βασιλειῶν 21:23.

Οι κύνες είναι η ειδωλολατρική Ρώμη, η δύναμη του δράκοντος, διότι η ειδωλολατρική Ρώμη ήταν εκείνη που σταύρωσε τον Χριστό.

«Μέσα στα παθήματα του Χριστού επάνω στον σταυρό εκπληρώθηκε η προφητεία. Αιώνες πριν από τη σταύρωση, ο Σωτήρας είχε προείπει τη μεταχείριση που επρόκειτο να λάβει. Είπε: “Με περιεκύκλωσαν κύνες· σύναξις πονηρευομένων με περιέκλεισε· διεπέρασαν τας χείρας Μου και τους πόδας Μου. Δύναμαι να απαριθμήσω πάντα τα οστά Μου· αυτοί με θεωρούν και με ατενίζουν. Διεμοιράσθησαν τα ιμάτιά Μου εις εαυτούς, και επί τον ιματισμόν Μου έβαλον κλήρον.” Ψαλμός 22:16–18. Η προφητεία σχετικά με τα ιμάτιά Του εκπληρώθηκε χωρίς συμβουλή ή επέμβαση ούτε από τους φίλους ούτε από τους εχθρούς του Εσταυρωμένου. Στους στρατιώτες που Τον είχαν τοποθετήσει επάνω στον σταυρό δόθηκαν τα ενδύματά Του. Ο Χριστός άκουγε τη φιλονικία των ανδρών καθώς διεμοίραζαν μεταξύ τους τα ιμάτια. Ο χιτώνας Του ήταν υφασμένος ολόκληρος, χωρίς ραφή, και είπαν: “Ας μη τον σχίσωμεν, αλλά ας βάλομεν κλήρον δι’ αυτόν, τίνος θέλει είσθαι.”» Η Ζωή του Χριστού, 746.

Οι δέκα βασιλείς, οἵτινες εἰσὶν οἱ κύνες, οἵτινες εἰσὶν ἢ σύναξις τῶν πονηρευομένων, οἵτινες εἰσὶν ἢ Ἑλλάς καὶ ἡ Αἴγυπτος, θέλουσιν ἐπίσης κατακαύσει τὴν πόρνην ἐν πυρί.

Και η θυγατέρα οποιουδήποτε ιερέα, εάν βεβηλώσει τον εαυτό της εκπορνευομένη, βεβηλώνει τον πατέρα της· με πυρ θέλει κατακαυθή. Λευιτικόν 21:9.

Οι δέκα βασιλείς κατακαίουσι τὴν πόρνην διὰ πυρός, διότι ὁμολογεῖ ὅτι εἶναι ἰέρεια, ἀλλὰ εἶναι πόρνη.

Και ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἡ Τύρος θέλει λησμονηθῆ ἑβδομήκοντα ἔτη, κατὰ τὰς ἡμέρας ἐνὸς βασιλέως· μετὰ δὲ τὸ τέλος τῶν ἑβδομήκοντα ἐτῶν ἡ Τύρος θέλει ᾄσει ὡς πόρνη. Λάβε κιθάραν, περιέλθε τὴν πόλιν, σὺ πόρνη λησμονημένη· παῖζε γλυκέως, ᾄδε πολλὰ ᾄσματα, διὰ νὰ σε ἐνθυμηθῶσιν. Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἑβδομήκοντα ἐτῶν, ὁ Κύριος θέλει ἐπισκεφθῆ τὴν Τύρον, καὶ αὕτη θέλει ἐπιστρέψει εἰς τὸν μισθὸν αὐτῆς, καὶ θέλει πορνεύσει μετὰ πάντων τῶν

βασιλείων τοῦ κόσμου ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς. Ἡσαΐας 23:15–17.

Στα εδάφια πέντε ἕως εννέα, και στα εδάφια τριάντα ἕνα ἕως σαράντα, βρίσκουμε μαρτυρία ὅτι ὁ παπισμὸς ἐρχεται στο τέλος τοῦ ἀπὸ τὸ χέρι τῆς δύναμης τοῦ δράκοντος. Αὐτὴ ἡ ἀρχὴ ἐκπληρώνεται ἐπίσης κατὰ τὴν παρούσα περίοδο στον Ουκρανικὸ Πόλεμο. Αὐτοὶ οἱ τρεῖς μάρτυρες μᾶς πληροφοροῦν ὅτι, ὅταν ὁ βασιλεὺς τοῦ βορρᾶ ἔλθει στο τέλος τοῦ χωρὶς να ὑπάρχει κανεὶς να τον βοηθήσει στο εδάφιο σαράντα πέντε, ὁ δράκων θα φάγει τις σάρκες τῆς και θα κατακαύσει αὐτὴν με πυρ. Ἐπὶ στόματος τριῶν μαρτύρων, τὸ κίνητρο για τὴν ἐνέργεια τοῦ δράκοντος θα περιλαμβάνει και μὴ παραβιασμένη συνθήκη.

Στα εδάφια πέντε ἕως εννέα, ὁ δεῦτερος Συριακὸς Πόλεμος ἔληξε με συνθήκη το 253 π.Χ. Ὁ πόλεμος εἶχε ἀρχίσει το 260 π.Χ., και ἐπτὰ χρόνια μετὰ τὴν ἐναρξὴ τοῦ δευτέρου Συριακοῦ Πολέμου συνήφθη συνθήκη εἰρήνης, ὅταν ὁ βασιλιάς τοῦ νότου ἔδωσε μὴ θυγατέρα στον βασιλιά τοῦ βορρᾶ, ὥστε αὐτὸς να νυμφευθεῖ τὴ θυγατέρα τοῦ βασιλιά τοῦ νότου και να ἐπέλθει εἰρήνη μεσῶ τῆς συμμαχίας τοῦ γάμου. Ἐπτὰ χρόνια μετὰ τὸν γάμο, το 246 π.Χ., ὁ βασιλιάς τοῦ βορρᾶ παραμέρισε τὴ νότια νύμφη και ἀποκατέστησε τὴν ἀρχικὴ τοῦ σύζυγο, τὴν ὁποία εἶχε παραμερίσει ὅταν νυμφεύθηκε τὴν Αἰγύπτια πριγκίπισσα. Τὸ κίνητρο για τὴν εἰσβολὴ τοῦ βασιλιά τοῦ νότου στο βόρειο βασίλειο και για τὴ σύλληψη τοῦ βόρειου βασιλιά ἦταν ἡ παραβίαση τῆς συνθήκης.

Ἡ παραβιασθεῖσα συνθήκη προεικόνιζε τὴν παραβιασθεῖσα Συνθήκη τοῦ Τολεντίνου το 1797, ἡ ὁποία παρείχε στον Ναπολέοντα τὸ κίνητρο να αἰχμαλωτίσει τὸν πάπα το 1798, ὅπως εἶχε πράξει ὁ Πτολεμαῖος πρὸς τὸν Σέλευκο το 246 π.Χ. Ὅταν ὁ Πτολεμαῖος Γ΄ ἐπέστρεψε στην Αἴγυπτο ἀπὸ τὴ νίκη τοῦ ἐπὶ τῆς βόρειας Σελευκιδικῆς αυτοκρατορίας τοῦ Σελεύκου Β΄, ἔφερε πίσω στην Αἴγυπτο τὸσους πολλοὺς θησαυροὺς, ὥστε οἱ Αἰγύπτιοι ἔδωσαν στον Πτολεμαῖο Γ΄ τὸν τίτλο «Εὐεργέτης» (που σημαίνει Benefactor), ἐπειδὴ ἀποκατέστησε τοὺς «αἰχμάλωτους θεοὺς» τοὺς ἔπειτα ἀπὸ πολλὰ χρόνια.

Ἀλλὰ ἀπὸ ἕναν βλαστὸ των ριζῶν τῆς θέλει ἀναστηθεῖ ἕνας στη θέση τοῦ, ὁ ὁποῖος θα ἔλθει με στρατό, και θα εἰσέλθει στο οχύρωμα τοῦ βασιλέως τοῦ βορρᾶ, και θα ἐνεργήσει ἐναντίον αὐτῶν, και θα ὑπερισχύσει· και θέλει ἐπίσης μεταφέρει αἰχμαλώτους στην Αἴγυπτο τοὺς θεοὺς αὐτῶν, μαζί με τοὺς ἀρχόντες τοὺς, και με τὰ πολύτιμα σκεύη αὐτῶν ἀπὸ ἀργυρο και ἀπὸ χρυσό· και αὐτὸς θα διατηρηθεῖ περισσότερα ἔτη παρά ὁ βασιλεὺς τοῦ βορρᾶ. Δανιὴλ 11:7, 8.

Ὅταν ὁ Ναπολέων αἰχμαλώτισε τὸν πάπα το 1798, ἄρπαξε τοὺς θησαυροὺς τοῦ Βατικανοῦ και τοὺς ἔφερε πίσω στη Γαλλία, ὅπως προτυπώθηκε ἀπὸ τὸν Πτολεμαῖο Γ΄, ὁ ὁποῖος πήρε θησαυροὺς και ἐπίσης τὸν Σέλευκο Β΄ πίσω στην Αἴγυπτο, ὅπου ὁ Σέλευκος Β΄ πέθανε πέφτοντας ἀπὸ ἄλογο. Αὐτὸ προτύπωνε τὴν ἀπομάκρυνση τοῦ παπισμοῦ ἀπὸ τὸ θηρίο ἀπὸ τὸν Ναπολέοντα το 1798, και τὸν θάνατο τοῦ πάπα το 1799. Ὁ παπισμὸς στην Ἀποκάλυψη δεκαεπτὰ εἶναι ἡ γυναῖκα που κάθεται ἐπάνω στο θηρίο, και ἡ ἦττα, ἡ αἰχμαλωσία και ὁ επακόλουθος θάνατος τοῦ Σελεύκου, πέφτοντας ἀπὸ ἄλογο, προτυπώνουν τὴν ἀφαίρεση ἀπὸ τὸν Ναπολέοντα τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας τοῦ παπισμοῦ (ἡ ὁποία παριστάνεται ὡς θηρίο στην Ἀποκάλυψη δεκαεπτὰ).

Καὶ με μετέφερε ἐν πνεύματι εἰς τὴν ἔρημον· καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένη ἐπάνω εἰς θηρίον κόκκινον, γέμον ὀνομάτων βλασφημίας, ἔχον ἐπτὰ κεφαλὰς και δέκα κέρατα. ... Καὶ εἶπέν μοι ὁ ἄγγελος· Διὰ τί ἐθαύμασες; ἐγὼ θέλω σοι εἰπεῖ τὸ μυστήριον τῆς γυναικὸς και τοῦ θηρίου

τοῦ βαστάζοντος αὐτήν, τοῦ ἔχοντος τὰς ἑπτὰ κεφαλάς καὶ τὰ δέκα κέρατα. ... Καὶ ἡ γυνὴ ἦν εἶδες εἶναι ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλέων τῆς γῆς. Ἀποκάλυψις 17:3, 7, 18.

Τα εδάφια πέντε ἕως εννέα εἰσάγουν τον πόλεμο μεταξύ του βασιλέως του βορρά και του νότου στο ενδέκατο κεφάλαιο. Το εδάφιο πέντε παρέχει το σημείο αγκυρώσεως προς τη Ρώμη ως τον βασιλέα του βορρά, διότι προσδιορίζει ὅτι ο βασιλεύς του βορρά θα κατακτούσε τρεις γεωγραφικές περιοχές προτού κυριαρχήσει υπέρτατα. Τα εδάφια παρέχουν την προφητική δομή η οποία εκθέτει μια περίοδο κατά την οποία ο βασιλεύς του βορρά εξουσιάζει, αλλά ἔρχεται στο τέλος του. Αυτή είναι η ίδια η προκείμενη θέση και η υπόσχεση του ενδεκάτου κεφαλαίου. Το θέμα της γραμμής είναι το θανατηφόρο πλήγμα του παπικού βασιλέως του βορρά, ἢ ὅπως δηλώνει το εδάφιο σαράντα πέντε, «έρχεται στο τέλος του, και δεν υπάρχει κανείς να τον βοηθήσει». Αυτή η αλήθεια είναι παρούσα αλήθεια στις ἔσχατες ἡμέρες.

Θα συνεχίσουμε στο επόμενο ἄρθρο.